

бѣха: задъ дѣсния подучастъкъ 4/11-а и 10/11-а роти, а задъ лѣвия — 11/11-а и 1/46-а роти.

Презъ цѣлата нощъ срещу 18 пушечната, картечната, минна и артилерийска стрелба на врага по в. Борисъ не престана. Сутринята отъ 7 часа артилерийскиятъ огънь все повече и повече се засилваше и къмъ 14 часа се обърна въ барабаненъ, като се масираше главно по окопитѣ отъ първата отбранителна линия. Фугаси и мини валятъ отъ разни посоки по окопи и ходове за съобщение. Много отъ тѣхъ попадатъ въ окопитѣ и ходоветѣ за съобщение, разриватъ, рушатъ, изхвърлятъ цѣли гейзери отъ димъ, камъни и прѣстъ и превръщатъ сѣдбоносния връхъ въ адъ. По-голѣмата частъ отъ окопитѣ и ходоветѣ за съобщение сѣ сринати и подравнени съ земята. Телефоннитѣ съобщения скжсани на стотици мѣста и възстановяването имъ е невъзможно. Телената мрежа е раздробена и разхвърлена. Замлъкнаха картечници и бомбохвъргачки като разрушени. Едничка на самия връхъ бди още будна и незамлъкнала батареята на капитанъ Сотировъ. Обсипана съ снаряди и мини, тя дебне врага и му нанася поражения. Раненъ, съ превързана глава, капитанътъ стои на своя постъ.

Войниците изъ плиткитѣ окопчета, безъ скривалища, просто се топятъ въ тая огнена лава. По-голѣмата частъ отъ тѣхъ, избити отъ артилерийския и миненъ огънь, запълниха съ свещенитѣ си кости окопи и ходове за съобщение. Началницитѣ — едни геройски склопили очи съ повикъ на уста: „Ни педя назадъ“, други, тежко ранени, сѣ въ невъзможностъ да действуватъ. Ротитѣ бързо се топятъ и рѣдѣятъ. Всичко това заедно съ адския трѣсъкъ се отрази на духа на храбритѣ защитници.

Къмъ 15 часа сърбитѣ откриха силенъ пушеченъ и картеченъ огънь отъ фронта и подъ прикритието на барабанныя артилерийски огънь на своята артилерия, необезпокоявана отъ никого, се понесоха въ атака срещу лѣвия флангъ на подучастъка на в. Борисъ, приближиха телената мрежа и се хвърлиха въ първата линия окопи, които вече бѣха почти праздни. Въ това време командиритѣ на 13-а и 16-а роти поручицитѣ Димитровъ и Войниковъ паднаха убити и почти всички подофицери излѣзоха отъ строя — убити и ранени. Останали съ по 20—30 бойци, безъ началници, 13-а и 16-а роти, заедно съ 2/46-а и 3/46-а, къмъ 16 часа почнаха да остѣпватъ. Командирътъ на полка заповѣда на 11-а рота отъ полковата поддръжка да излѣзе и подкрепи изнемогващитѣ шепа бойци. 11-а рота, току-що излѣзе изъ заслона, попадна подъ преградния артилерийски огънь. Командирътъ на ротата поручикъ Недѣлчевъ и много войници паднаха убити. Отстѣпващитѣ увлѣкоха и войниците отъ 11-а рота и всички разбъркани се направляваха къмъ скалитѣ въ тила на позицията. Изключение направиха само 1 взводъ отъ 2/46-а и 1 взводъ отъ 3/46-а роти, които заемаха позиция на канаритѣ и, като изолирани, не бѣха вълвлѣчени въ отстѣплението. Но, останали сами, оградени отъ врага, взводътъ отъ 2/46-а рота бѣ плененъ, а този отъ 3/46-а рота едва успѣ да се оттегли.

Следъ заемането на първата отбранителна линия въ лѣвия подучастъкъ врагътъ се насочи къмъ втората отбранителна ли-